

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 2214010477
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2214010477.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obvineného Q. H. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4, ods. 5 Tr. zák., o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Gergelya Pšenáka proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 21. júna 2016, sp. zn. 3 To 102/2015, na neverejnom zasadnutí konanom 14. marca 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Q. H. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 06. mája 2015, sp. zn. 1 T 132/2014, bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4, ods. 5 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 5. októbra 2012 o 23:40 hod v katastri obce D., po tom čo požil nezistené množstvo alkoholu od čoho mal 0,92 mg/l alkoholu v dychu, viedol po ceste III. triedy č. 5068 v smere od obce D. na obec Z. v okrese Dunajská Streda, osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia evidenčného čísla: A-XXXDO, kedy v dôsledku nevenovania dostatočnej pozornosti vedeniu vozidla zišiel mimo cestu vpravo, kde prednou časťou vozidla narazil do stromu, v dôsledku čoho jeho spolujazdci N. R. - sediaci vo vozidle vpravo vpredu, na sedadle spolujazdca a I. P. sediaci vo vozidle vpravo vzadu, v priestore pre pasažierov, utrpeli zranenia, ktorým na mieste nehody podľahli.

Za to bol podľa § 149 ods. 5 Tr. zák. pri použití § 38 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j) Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Na podklade odvolaní okresného prokurátora, obvineného a poškodenej I. R. Krajský súd v Trnave rozsudkom z 21. júna 2016, sp. zn. 3 To102/2015 podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a sám na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. podľa § 149 ods. 5 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b) Tr. zák. obvinenému uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvineného zaviazal zaplatiť poškodenej I. R., rod. I., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom C., H. P. XXXX/XX, škodu vo výške 937,73 €.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Q. H. zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por. dovolanie obvinený Q. H..

V úvodnej časti podaného dovolania rovnako ako v podanom odvolaní uviedol, že sa zo spáchania skutku necíti byť vinným, pretože ho nespáchal. Následne podrobne hodnotil vykonané dôkazy zo svojho uhla pohľadu a namietol, že tieto konajúce súdy nevyhodnotili správne a nevysporiadali sa so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie, nevykonali dokazovanie v potrebnom rozsahu v dôsledku čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení.

Navrhol preto, aby najvyšší súd rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po výzve najvyššieho súdu, aby obvinený konkretizoval nezákonnosť ktorých dôkazov podaným dovolaním namieta, obvinený v doplnku podaného dovolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že zákonným spôsobom nebola vykonaná obhliadka motorového vozidla a neboli vykonané dôkazy, ktoré navrhol vykonať. Opakovane namietol správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Okresná prokurátorka v Dunajskej Strede vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že z jeho dovolania nevyplýva žiaden dôvod, pre ktorý usudzuje na naplnenie ním uplatnených dovolacích dôvodov.

Navrhla preto, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

K doplneniu dovolania obvineným Q. H. sa okresná prokurátorka nevyjadrila.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), h) a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného Q. H. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojim charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g), písm. h) s písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Vzťahuje sa k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách. Prvou je vyhľadávanie dôkazov, druhou ich zabezpečenie, treťou ich vykonávanie a poslednou etapou dokazovania je hodnotenie dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa týka predovšetkým tretej etapy dokazovania, t. j. vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania (vyhľadávanie a zabezpečovanie), pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávného ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna

subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Vo vzťahu ku konkrétnym námietkam obvineného Q. H., subsumovaným pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., považuje dovolací súd, vzhľadom na jeho obsah, za potrebné zdôrazniť, že obvinený nenamieta nezákonnosť vykonaného dokazovania v konaní pred súdom, ale nezákonné hodnotenie vykonaných dôkazov, rozsah vykonaného dokazovania a jediný dôkaz nezákonnosť, ktorého namieta je obhliadka motorového vozidla. Ani v tomto prípade však nekonkretizoval dôvod nezákonnosti vykonania tohto dôkazu.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že obvinený nezákonnosť tohto dôkazu nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom hoci mu v tom nič nebránilo. Navyše takýto dôkaz v priebehu trestného stíhania vykonaný ani nebol, avšak boli vykonané dôkazy, ktoré prvostupňový súd v súlade so zákonom vykonával na hlavnom pojednávaní 06. mája 2015 ich prečítaním, a to obhliadka miesta dopravnej nehody, záznam, fotodokumentácia na č. l. 193 - 217.

Z obsahu rozhodnutí, ktorými bol obvinený uznaný za vinného spoľahlivo vyplýva, že výrok o jeho vine konajúce súdy nezaložili na dôkaze, nezákonnosť ktorého obvinený namieta, ale na ďalších zákonným spôsobom vykonaných dôkazoch na ktoré v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd konkrétne a veľmi podrobne poukázal.

Rovnako tak aj súdom ustálená skutková veta obsahuje všetky zákonné znaky trestného prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. pretože obvinený ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky z nedbanlivosti smrť dvoch osôb.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.